

HRVATSKA RIEČ

Predstavna cijena: na godinu K. 12 — Za po godinu K. 6 — Za Šibenik na godinu donašenjem u kuću K. 12. — Za Inozemstvo na godinu K. 12 suviše poštarski trošak. — Pojedini br. 10 para. — Plativo i utuživo u Šibeniku.

Izlazi sredom i subotom

Uredništo, uprava i tiskara lista nalazi se u ulici Bazilike sv. Jakova. — Oglas, priobčena pisma i zahvalne diskaju se po 30 para peti redak ili po pogodbi. — Nefrankirana pisma ne primaju se. — Rukopisi se ne vraćaju.

U Banovini.

Izborno gibanje užtalasalo se je ovog puta neobičnom jakašću. Nema stranke, koja u tom gibanju ne učestvuje. Neposredno iza dolazka Raucha, izazvanoj mu doček razmahala se izborna agitacija svom žestinom. Ovakog predizbornog komešanja težko da je ikad bilo.

Borba je znak života, znak spremnosti, da se odhrvaš svemu, što ti je nepočuđeno, što ti steže razvitak i slobodu. Izborno gibanje u Banovini znači dakle, da je tamo sve življe, sve spremnije na borbu.

Nego, kako, gdje, između koga će se ta borba voditi? To je pitanje, koje se danas bolno nameće svakom Hrvatu van Banovine, koji gleda onu tamošnju izborno mješavinu. Ovo natezanje, sve ono međusobno koštanje između banovinskih političkih stranaka.

Većina ih, kao da ne shvaćaju važnost momenta. Sve izgleda da je preče hoće li koja stranka ući u sabor ojačana, pa u tu svrhu smatra sve druge neprijateljem, možda ništa manje nego istu današnjuladavlinu, proti kojoj se inače stranke hoće da bore.

Radi ovoga izborno gibanje u Banovini poprimi neku žalostnu sliku, koja zabrinjuje, koja se ne bi smjela ni u sjeni pojaviti, tu, gdje je zajednički neprijatelj tako oči, tako jak, tako drzovit; tu, gdje je najlakše shvatiti smjer i cilj ciele izborno borbe i u kojem smjeru i cilju mogu da se nadju složne, na okupu sve opozicione stranke bez ikakve potrebe da zametnu medusobni međudan, jer tu sada nije nužda ni slava pokazati hoće li koja stranka zadobiti koji mandat više, već je nužda i slava zajedničkom navalom na novi režim učiniti da ovaj ostane bez oslona na sabor, da ga novi sabor odpušne, kao što je onomadnog sabora odpušnino nametnutog sebe-zvanog bana Fuček-Rakodzcy.

Mi cienimo, da su malo dobré volje i trjezvenog shvaćanja današnjeg položaja moglo vrlo lèpo i brizo popraviti sve ono zlo, koje se danas opaža u medusobnom gonjanju oporbenih stranaka u Banovini. Ovog puta ne vode se izbori za pobjedu ove ili one stranke, — ovog puta vode se izbori za pobjedu časti narode, za pobjedu hrvatske rieči, za pobjedu dostojanstva narodnoga, a u tome svi oporeni življivi, sve oporbene stranke mogu da nadju lako između sebe način sporazumu i odluci za složno djelovanje.

Ne nadju li, ga, onda će dokazati, da nisu znale omjeriti težinu i važnost časa, koji je nastao u političkom životu Hrvatske, dokazat će, da im nije u prvom redu do toga, da učine što prije kraj prkosnim eksperimentima Pešte, da učine kraj podređenosti, u kojoj Magar hoće da vidi Hrvata.

Sadašnje stanje stvari u Banovini nije na žalost novo. I odprti je bilo tamo medju stranačkog koštanja i natezanja, koje nije nikad občoj stvari ni najmanje koristi donio. Čudit se je, da to današnji ljudi ne uvidjuju, a morali bi, ako hoće da nadju u narodu podpore i snage. Nije se titrati u ovakim prigodama, u kojima svojom borbom sudjeluje i narod, jer ako nakon te borbe nadodje grđe stanje, ako nadodje narodno razočaranje, onda je bitka izgubljena za mnogo i mnoga vremena.

Koliko je god dobro i potrebito odusjevit sve narodne mase na borbu, toliko je opet opasno voditi narod u borbu, kojoj je pobjeda izključena radi krvnje, radi držanja onih, koji vode narod. Primjerja je bilo dosta, pa cienimo, da ih rodoljubi u Banovini ne će zaboraviti.

Ovo napisam u najboljoj namjeri na nas još kriepi neda, da će se Banovina i kod idućih izbora opoštiti, uvjereni smo, da će uspjeti misija zast. Ivanovića, koji ovih dana boravi u Zagrebu, odaslan od hrvatskih zastupnika Dalmacije i Istre u svrhu da u njihovo ime vodi pregovore s pristašama stranke prava za sporazum kod predočenih saborskih izbora.

Hrvatski zastupnici iz Dalmacije i Istre izpunjeni su željom, da ti izbori izpadnu su glasno narodnoj volji, a u tu svrhu moraju se

pojedine stranke složiti, da kao jedincata, kompaktne stranke izstupi na izbore proti magarionima.

Zastupnik Ivanović imao je na 21. i 22. t. mj. konferenciju s vodjama stranaka prava, koji su želju dalmatinskih i istarskih zastupnika pozdravili i usvojili i odmah izjavili, da će u tom smislu zapođiti akciju kod pojedinih stranaka u Banovini.

Ovoj akciji želimo podpuni uspjeh, jer će to biti ujedno i uspjeh cijelog izbornog čina. Ovo neka zapamte otačbenici preko Velebita.

Jedno je sada samo potrebito: Svi složno proti magarskim prohtjevima, svi složno proti mržnjoj novoj vlasti nametnutoj od Magjara Hrvatskoj! Svi složno za hrvatsku državnu misao!

Istarsko pitanje.

Pulj, 22. siječnja.

Oprostit ćete mi, da vam o ekskursiji austrijskih i ugarskih delegata niesam mogao naistava javiti prama obećanja. Ali vjerujte mi, nije ništa moguće. Ono što se progovaralo u kafanama u jutro, na večer se je obično oprovravalo, a kada su ovde došli naši delegati, jedan mi od njih, koji je naknadno čitao većke i trčanske novine, reče: Novine se pisale, da nešto napišu, jer je publika željela čuti kojesta ob ovom izletu, dok niesu donile ponajglavnije stvari.

Isti mi je delegat kazao, da se možemo u slučaju rata bez ikakva straha pouzdati u našu mornaricu. Sa zadovoljstvom je govorio o uvezu hrvatskog jezika kod mornarice u občenju časnika sa mornarima, što do sada nije bio običaj.

Nego vas će zanimati više saznati, što se sve snuje, kako da se povoljnije rieši listarsko pitanje po Hrvate i Slovence u zemlji. Uslid neumornog pritiska naših prvaka na centralne krugove u Beču napokon su ova gospoda uvidila, da nije ni pravo ni pošteno da dalje hrvatski i slovenski narod tripti tal. gospodstvo.

U tu svrhu bila je savzana od ministra predsjednika Becka konferenca Hrvata i Talijana u Beču. Istoj prisutstvovala je i strane Laginija i Trinajstić, a sa strane Talijana Ricci i Chersich.

Kako nam se javlja iz Beča, ove su konference porazile Talijane, jer su moralni pristati na neke zakonske osnove, kojim bi se sredili odnosišči ponadavne u samom Pulju. Kako se glavne tačke ovih osnova imaju bazirati na ravnopravnosti Hrvata prama Talijanima, a postignuti su to isti, onda će Talijani i već kada prihviti izbora izgubiti u ruku većinu u saboru, to su se gospoda iridentiste već sada počeli koprcati i govore otvoreno, da istarski sabor ne smije poprimiti niti ove osnove, niti novu osnovu o izbornom redu za sabor.

Sa ovom akcijom uređenja hrvatskog pitanja u Istri stoje u uzkoj svezi demonstracije napravljene proti Austriji i proti Niemcima, koje je demontirao gospodin dr. Rizzi. Ovaj njegov je dementirao izvješta smještača mornarice. Dr. Rizzi je naime prijavio svojim užim prijateljima još prije dolaska delegata u Pulj, kakova sudbina čeka Talijane kroz kratko vrijeme u Istri. On im je prikazao cijelu vladinu osnovu, koja na temelju ravnopravnosti ide za tim da uskrši nekakvu racu ljudi, koji su u vajkada bili dobri Talijani. Ova je vjest dr. Rizzi uzrulala sve Talijane u Istri i u Trstu. Neko hoće da se je talijanska iridenta već radila Tittoniu s molbom, da posreduje kod Aehenthala, da se u Istri nema uvadjeti nikakvih reforma, jer da je narod zadovoljan sa sadašnjim položajem. Tittoni da se nije odazvao molbi iridente, a ova, videći se zapuštena i od Rima, dala je oduška svojim hirovima.

O potankostima raznih zakonskih osnova javiti će vam, čim nam iste stignu od naših junaka boraca iz Beča.

Glavno je to, da je to učinjen prvi korak, koji vodi do oslobodenja hrvatskog i slovenskog naroda u Istri od talijanskog lopovluka, a to je ono što ubija Talijane svih struja i stranaka u pojmu. U Istri gube zemljište, izpod nogu, radi toga suludne demonstracije.

Poljoprivredna razmatranja.

(Svrhetak. Vidi br. 20.)

Rekli smo, da je izseljivanje u zagorske Dalmacije u Ameriku pravo zlo po naš narod. Nu imali koja druga vrst izseljivanja i gdje? Na žalost im je. Ta smo svjedoci, svidimo, a da, na žalost i ne bi bilo tako često, gdje nam osobito iz dalmatinske krajine sele cete porodice. A kad idu ti ljudi? U Slavoniju! A za što? Da rade tudju zemlju, da budu tudji kmetovi, tudji robovi. Upitate li ove ljudi, za što ostavljaju otčinski-prag, oni će vam stati pripovedati svega i svavesa, a na koncu će vam reći: „E moj gospodine, butigir (tako zovu seoskog kamatnika) sve mi je odnio i više nemam ništa“. Vjerovati moramo, da je ovako, ali pogledamo na one prostrane neobradjene ravnice i brežuljke, koji bi bili dobri i prikladni za obradjivanje, pošumljenje itd., tada bismo morali doći do zaključka, da su svu naši kamatnici neki miljunaši ali nije tako. Naši zagoni se u Slavoniju prvo, jer je na to nagovoren, a drugo, priznajmo sami, radi raznih uzroka, kojima on više puta nije ni kriti niti im može izbjegi, a glavno je što nije privikao na utrajan rad. Kad bi one porodice, što sele u Slavoniju, radile ozbiljno, pa makar kmeti svog krovopje, mogli bi i kod svoje i ako propale kuće živjeti i raditi mnogo i mnogo bolje nego li u Slavoniji samoj.

Naši sele, a Talijanci se nasejavljaju. Baš ovih dana razgovaraju se s jednom ličnosti iz zagorske Dalmacije o tamošnjim žalostnim gospodarskim prilikama i nevoljama, koje tiste narod, doznao sam preko iste, da Brulja u Drnišu, o kom smo govorili u prvom našem članku pod gornjim naslovom, nakon je dovesti iz Italije 30 porodica za obradjivanje Petrova polja, onog polja, koje su naši ostavili i ciele porodice što se odsele u Slavoniju.

Ovo mora da zabrine svakog rodoljuba i prijatelja našeg naroda, a i vlasta ne smije ostati prekrštenim rukama, ne s toga, što se mi sa nacionale strane plasimo ono 30 talijanskih porodica, koje će se tamo naseliti, već s toga, što treba da svrvi jednom otvorimo oči i da priznamo, da nam je narod u ovim predjelima propao u svakom pogledu i da nije kadar se sam naci ni sebi pomoći, te je s toga svih nas dužnost, da ga sjetimo, da ga obodrimo i da mu dokažemo da je čovjek, i kao takav da može raditi, da može dejovati sebi na korist, da mu nije potreba očajavati, već da treba svjestnim i ustajnim radom popraviti iz temelja pogreške njegovih predjela.

Da se sve ovo izvede hoće se u prvom redu školju za izobrazbu i to puščih i gospodarskih, kako smo već naveli, a onda hoće nam se gospodarski zadruge u razne vrsti, a seoskih blagajna napose.

Mi moramo nastojati, da nam narod u ovim predjelima skroz promeni način dojakašnjeg svog rada i življena, mi moramo od njega, što je rieč, stvorit novoga čovjeka, novih misli i novoga rada, čovjeka, koji će biti u radu ustaj, čvrstim uvjerenjem, da će mu samo onda biti dobro, bude li se uzdau u sebe, a za tini i u one, koji će mu savjetovati pomoći.

Prošetamo li se Petrovin, Kosovim, pa uobče svakim poljem i ravnicom po našoj zagoni i Bukovici — što ćemo opaziti? Dva, četiri ili šest volova kako potetu teži plug, to bi čovjek mislio, da dopire leđu do utrobe zemlje, a kad tamo jedva da poskorupi 6 cm. A kakve na njih brane? Malo dræce složeno, dječać na njih sjedi i stui! mu! po celi dan, da već i uši sagluši. Što ono sije? Kukuruz ili žito? A što je lani tu sijo? Kukuruz ili žito? I tako vječito kukuruz, vječito žito izcipri iz zemlje sve sastojine, što mu trebaju, zemlja za žito ili kukuruz postane jalova, gnjaja se ne pridoda i tako dolazimo do toga, da skupimo onoliko, a više puta i manje zrnja, nego li smo ga u zemlju izgubili.

Pravo nam jedan poštjenjak veli: „Tko pomno prati kako se radi, mora da se razradi. Radi se, duše mi, kao da se pojedincu otkladi, da radi proti sebi i svojima. Ima iznimaka — ali te su riedke, te izčezavaju pred onima, koji

rade naopako“. „Način kako se radi kod nas, naopak je, ne vodi do gospodarskog ojačanja, nego nas čini svaki dan to slabijim“. „Za što da tajm istinu? Neka mi se ne uzme za zlo, ali moram reći, da je naš seljak tvrdoglav i ta tvrdoglavost čini ga da očaja i da seli“.

Dodje li vrije žetve, treba li žito ili kukuruz omlatiti, kako se kod nas postupa? Još po starinskom običaju: lupa se štamplja se vrše konjima. Pri ovakom stanju stvari naravno je, da nam je slabo, jer radimo nikako i a ono sporo. Istina je, da je naš seljak okrenut griešnik u predstada svojih predaka, ali moramo nastojati, da ga uvjerimo na napredku ljudstva u svim granama pa i na polju gospodarskih oruđa i strojeva. Ovo ćemo postići najprije primjerom. Kad on vidi, da mu jedan Sackov plug voli lakše potetu i da se radja brže izvadja, kad se uvjeri, da izmjena sijanja dava mu bolji prihod, a napokon da obstoje strojevi za zrnjenje kukuruzu, vjetrenje žita itd. pa, makoliko on tvrdoglav bio, ne će moći izbjeći ovom živom primjeru, koji će na njega ko nehotično poticalo djelovati, te će se u njemu poroditi živa želja da ga i on nabavi. Doduše strojevi su skupi, a opet jednom seljaku jedan stroj bio bi suvišan. Evo polja gospodarskom zadugarstvu, evo mu djelatnosti, da razviji svoj prekoristan rad.

Nije Riffaisen osnovao zadruge da udjeli su male jeftino zajmove, niti je išao zatim da stvari trgovacko poduzeće, već je proširio svoju djelatnost kako će iz njih sveukupni poljodjelski uopće gospodarski staze črpići koristi podižući blagostanje svoje nabavam svega onoga što mu je nužno i što je uzko stin u svezi.

Reći će nam se da se je i po zagorskoj Dalmaciji počelo osnivanjem zadruga ovakove vrsti. Jest dođeš ovo istina, ali mi je se sa poljoprivredne strane ne veselimo. Tomu su razni uzroci a poglaviti su ovi. Ove zadruge daju se u političku stranu, između nego li u gospodarsku, a to za ove predjele bi se smjelo biti. Podavanjem novaca u ruke seljaku isti se novac izlaže, da ne će više puti biti u koristno uložen. Mi bi voljeli da ove zadruge, namaknu našem seljaku u naravi što mu za podizanje njegovog gospodarstva treba, a kad se priuči dobro raditi i sa svog imanja uredjenog dobivati, tek tad bi se moglo dopustiti da on barata s novcem, ali ne da mu se ovaj dava, da podigne siromaštvo svoje.

Za ove predjele mislimo, da bi bile po desnije konsumne zadruge, a uz ove zadruge za uzajamno podpomaganje i osiguranje blaga, obradjuvanje polja, i mlejkarske i sirarske zadruge, zadruge za odgoj peradi, svijinja i itd. Kako se iz svega vidi oni predjeli trebaju još mnogo toga, da se poradi, a da se bude moglo reći da su i oni osjetili blagodat kulture, napredka. Da se pak ovo postigne dužni smo svi raditi, svaki u svom pravcu, a svaki i jednom cilju, a tek onda će nestati jadokvanje i neće se više reći: „ko da si iz Bukovice“ ko da iz Zagore došao sa sprudnjem uzimat.

Predavanje o Dalmaciji.*

Beč, 19. siječnja.

U palati ministra predsjednika baruna Becka držana su po programu predavanja o Dalmaciji sa bioskopčkim prekazivanjem dalmatinskih predjela, nošnja i starina. Predavanja su u istinu iznenadila. Pred okom su imao cijelu Dalmaciju u njezinu povijesti, u njezinom čaru prirode, i u njezinim narodnim običajima. Osim toga su bili izloženi svi mogući dalmatinski proizvodi zemlje, kao i mora. Predavanja su živom riječi ocratali naše ljepote, našu industriju čipaka i naše starine. Pripredajući i odbor mora da je upotrijebio sve sile, da Dalmaciju prikaže ovđešoj publici u pravom svjetlu. Slike Rašice, Bogdanovićke, Littvorova, Schwarca, Alta i Fischerova predočuju razne dalmatinske predjele i motive.

Cipaka je bilo izloženo iz svih krajeva, većina istih pripada kolekciji pl. Pausingera.

* Izostalo je prošloga broja za objelodanjuemo kao mnjenje g. dopisnika. Op. Ur.

Ribu je izložilo društvo „Dalmatia“. Vino tvrdka Zenica, a tvrdke Tomasoni i Luxardo uz vino i maraškin sve ostale proizvode Dalmacije.

Sve tri večeri bila je dvorana puna glava kao Šipak. Svak se zanimalo za Dalmaciju. Ciel aranžman, kao i predavanja zaslužuju i od nas protivnika raznih bečkih struja priznanje.

Da li će od ovoga svega imati Dalmacija koristi, neznam, ali ipak je lepo, da se eto napokon i centralni faktori ove države počešće misliti za onu stoljetnu zapuštenu „pepeljugu“.

Kod svih predavanja najviše sam posvetio pažnju osobi barunu Becku. Sudjeći po njegovoj vanjsnosti, kojom je pratio sve predavanja, i kojom je motrio slike iz Dalmacije, rekao bih da je on za prvi put imao prigode da se spozna s Dalmacijom, koju je imao sreću preputovati pod vodstvom gdje. Lacroma u vlastitom salonom.

Iza svakoga predavanja, nakon kratka razgovora sa nekolikočinom prisutnog baron Beck se je odaleo iz dvorane, a na njegovo mjesto stupila bi njegova domaćica.

Prosta vam je to žena. Na njoj nikakva osobita lukišusa. Uši bez naušnica, na prsimama sat, na rukama nema zlata ni kamenja draga. Tanka, ovisoka siza ovomu drugu pod čelo, vrti se i okreće između gostova. Sad pruža ruku jednom, sad pozdravlja živahno drugoga, te se žuri da trećega odvede do u buffet. U pravom smislu riječi ona je domaćica. Nema u nje ministarske napuhanih, nema aristokratske ohohlosti. Tom vrimom obuhvaća sreću prisutnih. Prosta, a jedina joj brig, da ugodi svacičoj želji.

Naoči je slikarici gdje. Autoneti Bogdanović, koja je izložila krasnu sliku „Gospa od liera“, izrazilu njezinu gospodarsku priznanje.

Predavanjima je prisustvovala, uz ustale odlične gostove, i naša dalmatinska kolonija u Beču. Svak je od nasa mislio, da u istinu putuje od Raba do Spica.

Nego dok evo izneseni ovaj aranžman vlade pred našu javnost bez ikakva prikora, bez pizme i bez kritike, držim, da ne bi bilo zgoreza da se gospoda u Beču pobrine i za jednu drugu mnogo važniju stvar za Dalmaciju od spomenutih predavanja. Neka mi se ne prigovori, da smo nezadovoljni, ali nama leži dalmatinska industrija uobiće više na srcu nego li turističko pitanje.

Po ovom primjeru, sada kad je prokrčen put Dalmaciji i kod svih bečkih krugova, vlada bi mogla pokušati prirediti jedno ili više predavanja o raznim poduzećima, te bi se mogla prizvesti u Dalmaciju.

Mi imamo vrednog i u stvarima vještoga inžinjera gospa Deškovića, pa zar se ne bi moglo zamoliti ga, da on kao vještak predoči industriji svetu, kakova se koristira i neizravljiva vredna bogatstva nalaze u Dalmaciji?

Neupuštanji se u detalje, držim da bi ovo bio pravi put, kojim bi se imalo koraknuti, ako se zbilia želi nešto korisna uraditi za tenu. Svakako svakomu ono što mu patri, pa i gospodi aranžerima svaka čast na zauzetu trudu.

Uspjehom mogu biti zadovoljni!

Posljedice bezdušja kod agenata za izseljivanje.

Is drniške krajine.

Ovih je dana prispijeo ovaj Ribolli da sa svojim ortakom P. Urodom kupi hrač nevoljnje raje, koji se je dala slijepe zavest i unvati u bezdušnu mrežu ništa častnog djelovanja ovih agenta i subagenta „Austro-American“. Bilo je u „H. R.“ kako je P. Uroda mladi, u družtvu Ribolli, i valjda još neke gospode u Drnišu, mamio narod na seljenje u Ameriku, a to bez novčića da im treba saržati, a samo da se oni njuju t. J. Urodi za neku svotu obvezu, koju da mu povrate kroz 6 mjeseci, što će im tako biti čini dodjbu u Ameriku, jer tamo zlatna kiša pada. Narod vjerovao, te na bilježniku, tu koga za 400, koga za 500, koga 600 kruna vezao, kako su nam isti njihovi pripovedali, a bez da im je izbjeglo i prebijene paro. Bilo bi sve u taj tor, da nisu neki prijatelji naroda stali odvraćati narod i predloživat mu, da da mora biti kakova spletka, prevara, i da nije dočikala za tu nečastnu radu politička vlast, te s našim Urodom u jaru. Nu, njuju se sreća brzo nasmijala i on pjevacka svoju pobedu na čistom zraku; a kako ne bi, kroz nekoliko dana, bez izložit se i sa novčićem, zaslužiti do 2000 kruna. Neki naivnici misili, da će on skupo platiti tu svoju rabotu, i da će sve te obveze biti uništene, ali dà, zavrglo se kolo još bolje, petlja svih petlje i sve jedne petlje: on vezao, njuju se obvezali, a sad Ribolli dolazi kupiti. Poslati su pozivi svim nezretnicima, koji su se u mrežu ihvatili; nekoj su sur po rubani, a nekoj, pred strahom ovrh, zplatili. Jadi roditelji, jamici i što ti mi znamo,

mole i zaklinju, lete jednom, lete drugom da ih izkupi, dok oni, koji su u Americi, prokljuju čas, kad su od kuće pošli i tako upropastili sebe i svoje. Dok oni jadaju, gospoda taru ruke i suku brčice na dobrom poslu. Jadi narode! Svu ovu makinaciju mi ne razumimo, ali što mi ne razumimo ni pôjada, ali bi reči, da i nadležnim vlastima sve je tamno. Mi znamo, da je Uroda radi ovog, kako nam se čini, još pod iztragom; znamo, da u Ameriku za određeno mjesto na parobrodu, sa svom obskrbom, nije bilo nego 165 K; znamo, da je nevoljnike Uroda vezao od 4-600 K; znamo, da im nisu dati ni novčića, ili sasvim malo. Sve to znamo, ali ne znamo kako to, da sad Ribolli dolazi kupiti hrač, a stvar Urodi nije još svršila, te kako je od 165 K došlo do 4-600 K! Rado bi malko svjetlosti, a nadležne bi zamolili: u pomoć narodu, dok je na vrieme!

Novo parobrodarsko društvo.

Gruž, 23. siječnja.

Prošle je sredje gosp. Niko Suinčić primio brojaz od ministarstva trgovine, u kojem ga pozivalo da se požuri u Beč, da se jednom uredi pitanje novog parobrodarskog društva, koje bi 15. ožujka o. g. imalo preuzeti dnevnu službu između sliedećih luka: Dubrovnik, Gruž, Orašac, Koločep, Trsteno, Lopud, Slano, Šipan, Ston i Mljet.

U četvrtak u jutro susrao sam gosp. Suinčića sva zapunjana, gdje se žuri do na kolodvor, da se preko Bosne odveze u Beč. Sav me je veselo pripovedio, razlog njegova putovanja, u nadi, da će stanovnici otoka i obale od Gruža do Stona-Mljeti kroz katko vrieme dobiti udobne parobrode i brzu plovitvu.

Vrijeme je i bilo, da ovo pitanje, u kojemu su kojekavci intriganti razbijali postlove novomu društву Beču, da su se ministar predsjednik dr. Beck i ministar trgovine dr. Fiedler napokon odlučili, i neobazirući se na loptovluk infranganata, te pogodili narodnim zahtjevima i potrebama pučanstva spomenutih mjesto i občina.

Novo dioničarsko parobrodarsko društvo se sastoji od pripadnika osam občina, uz podporu dubrovačke trgovacko-obrtničke komore. Družene akcije iznose 100 kruna. Ta je malemla cijena bila udarena akcijama s razloga, da seljaci budu moći sudjelovati u društvu.

Promicatelj novoga društva rodila je pristvaranju istoga ideja, da se doskoči nepričkama, koje vladaju kod sadašnjih Račićevih parobroda. Te bi bile: prekomjerne prevozne cijene bilo osoba, bilo tereta, nerad, kao i sama neugodnost putovanja sa njegovim sadašnjim parobrodom, za koje se zna da je jedan sa gradjen pre 35-36 godina.

Cim se je društvo ustrojilo podnijelo je

opravdalu molbu ministarstva trgovine, da bi unapredio podišli subvenciju radi prenosa pošte novomu društву. Novo je društvo pratio dobro namjerom, da ne puni džepove,

nego da u prvom redu doprinese koristi pučanstvu u svakom pogledu, navelo u molbi, da će njegovi parobrodi imati brzinu od 10 milja; da će biti dvostruko veliki od onih Račićevih, i da traži dosta manju subvenciju od one što ju je zatražio Račić.

Novo društvo razpolagajući sa glavnicom od K 300.000 (Račić K 80-100.000), dokle tri puta više, odlučilo sagraditi dva udobna parobroda. Jedan bi stajao u pričuvi, Račić je pao subvenciju od K 43.000, a novo društvo samo K 40.000.

Molbu novog društva, odnosno spomenutih občina zapovarali su svu zastupnicu u Beču, i uprkos njihovom topilom zapovarali, izgledalo je, da o stvari ne će biti ništa.

Nego ovde moram nавesti još jednu veoma važnu okolnost, da se dokaže, da novo društvo nije radilo proti Račiću. Ono je, od njega tražilo da njegove parobrode proda kamo hoće, a da sa onim svim kapitalom, koji utjera na njih, pristupi novom društvu kao dijectori.

Račić su ovaj predlog podnijeli dr. Mandolfo i dr. Pugliesi u ime novog društva, i svak se je amado, da će Račić pristati na ovaj predlog. Nu Račić nije htio da zna za ništa. On je odbacio ovaj predlog veleći, da je on siguran svoga posla, i da se ne straši nikoga.

Na ovaj odgovor novom društvu nije ostajalo druge već na svoju ruku raditi, da podpomognje narodu.

Danas se ovdje pronio glas, da je došao brojaz iz Beča, u komu se javlja, da će vlasti pristati da uvelje novog društva, a kada su za ove vesti obzalni neki trgovci izključuju se deveselja, u rješenju ovoga pitanja između Krvnja i Rismondona. Tako se dogodilo, jer se sad ti vlastnici smatrati gospodarima položaja, a nezadovoljstvo će biti još veće, ako se obistini,

ovako se danas ovdje čvršta po obali, a ako bi povragu Suinčić donio druge glosave, onda će vam se javiti, jer ja vam ne vjerujem austrijskim i bečkim ukocenim burokratima prije nego vidim crno na bijelu.

Hvala vam na usluzi. Vaš odani uz pozdrav, Marko izpod Montiverne.

Naši dopisi.

Sinj. *

(Zabava u „Hrvatskom Napredku“ i napadaj na orguljaša.) U prošlu je nedjelju mjesto društvo „Hrvatski Napredak“ predstavio svojim članovima veoma uspјivo domaću zabavu sa plesom. Družene prostorije bile su dubok pune občinstva, koje se je animirano zabavljalo sa lutrijom, deklamacijom i plesom, pak se je na licima svih odrazivalo iskreno veselje nad uspjehom zabave. Kako je svaki uspjeh „Hrvatskog Napredka“ učinjenje mjesto društva, tako i u nedjelju za trajanje zabave nije pomanjkovalo sa strane podgorene fukare izazivnog urljanja, zvijždanja itd. izpod druživenih prostorija, a na ogled mjestog redarstava.

Nu što je svakoga zgodilo bio je napadaj na orguljaša, koji je u pivari Lovre Vulete bio od Ante Perkovića Marinova za vrat pograbljen i pod stol bačen jedino za to, što je svirao na glasovaru pri zabavi priredjenoj od „Hrvatskog Napredka“. Kad se s jedne strane vezava, da je orguljaš najmirniji čovjek, što se ikad može pomisliti, pak da je radi svoje krotke i mirne čudi obće ljubljen, i štovan, a nadoda li se s druge strane, da je napadač pri zadnjim izborima bio predlagan sa strane Mazićevih pristaša kao član izbornog povjerenstva, onda je oviči ovdje očit moralni auktor ovoga napada, kao i svrha, kojoj je napadaj imao sljedeći.

Ovo je već više vremena, što se ponovno i sistematski u istom lokalu zbivaju napadaji na čeljad, koja ne će da bude robije dinastijske, a da ni občinsko redarstvo, ni politička vlast nisu si dali truda, da napadnute zaštite.

Ako još slijedi na životu u zemant sređevojeg zuluma, onda bi skrajnje doba bilo, da se poduzmu sve potrebitne mjeru, da se nikad više ne ponovi ono, što se je u nedjelju na noć dogodilo, jer u protivnom slučaju za sve posljedice bit će odgovorne redarstvene vlasti.

Split

U Splitu se od nekog doba dogadjaju vrlo neobični i ružni slučajevi, koji mogu da uroke još ružnijim postupicama, a to sve odkad je sa strane vlasti puštena neograničena sloboda nekogovici, koji javno šire prevarne ideje. K tome nadolazi i veliki odpor i nezadovoljstvo u pitaju narodnih crkvenih obreda, kojemu se sruši i običajne statupe.

Da bude sve podpunno, da se ovo stanje još više pogorša pridolazi akciji prekomorskih popuza, koji dolaze da se tove na žuljevinama naše radne ruke i da je izrabljivo pod krimkom socijalizma.

Na 16. tek. mje. neki Pelegriini tumaću je ovdje anarhizam, slobodnu misao pred toljikim, a dan prije u večer Jutu Nani, kafandžija, dočekan je na ulazu svog stanu od razbojnika, koji mu u tminu zada udara nožem u lopaticu. Hto je da ga i drugi put udari za vrat, ali u to zasjaje mjesec u ulici; Nani ga ščepa za ruku, izmakne mu nož. Slučajno prodješ tuda redar i 3-4 gradjana, koji čuvši borbu u dvorištu, priskoči. Napadac smigne uza stube sve do krova iste kuće. Došlo i drugih redara, te ga nadjose na krovu skučena i odvedeo se u zator. — Iste večeri skupina ljudi htjela je prevarom ući u zavod sjemeništa, ali se našao okrenut vratar i zapričio. Redari su pak uapsili druge neke lopove, proti kojima je bila izdata tjerljica sa strane tršćanskog i ljuštianskog redarstava.

Kako se vidi, potrebitno je, da občina potvrdi broj redara, da naredi vlastnicima kuća zatvor ulaza na 10 sati i da se zameline strogi nadzor nad onim bezposlicima, koji obdan je, a obnoće se skitaju i troše u javnim lokalima.

U jednoj kavani odnešeno je jednom čovjeku nekidan oko 1000 K, a drugi je bio orobrljen za većinu. I gradnjama je jedino

bezposlici uparči vlasnik sumnjive; osobito skitalice.

Bezposlici na parobrodima „Dalmatii“ još traje. Svaki parobrod, koji dolazi u luku, obustavlja rad. Razlog je tome, što su udržani vlastnici bili zadali osobiju više safi rada. Krvnja je najviše na dvojici, t. j. na Topiću i Rismondonu. Tako se dogodilo, jer se sad ti vlastnici smatrati gospodarima položaja, a nezadovoljstvo će biti još veće, ako se obistini,

da su odlučili povisiti sve prevozne cijene. A to će biti za stalno, jer će to oni opravdati time, da su morali povisiti plaće osobljju. Dakle, zlo!

Plovibdeni odbor splitski pozivlje dioničare na 26. tek. mje. jutrom na skupštinu. Dnevni red: I. tačka: Izvještaj odbora; II. tačka: Odluka slobodne plovibde i nabava novih parobroda.

Još se uviek trvi, da vlastnici „Dalmatii“ neće ni da čuju o ponudi „Dalmatinske Plovibde“, jer da je odbor „Dalmatii“ bio ozloglašen gledje njegova načina pregovaranja. Što će se sve odatle izleći, vidjet ćemo.

Viesti.

Prestao štrajk na „Dalmatii“. Jučer primisno od ravnateljstva paroplovitve „Dalmatia“ slediće brojaz. Časti se podpisano obznaniti Vas, da je, obzirom na priobčenja učinjena u svoje vrijeme, današnjom odlukom uređila plaće i hrani svojih zapovjednika, časnici i momčadi, odlučiv se za uređenje i ustavljivanje fond za penzije. Priegled dotične odluke odaslan svim agencijama bit će posлан i tom slav. uređništvu. — Na taj način bit će već napokon prihvaćena parobrodarska služba ovog društva, te je nadat se, da se ovakov štrajk ne će više ponoviti, a da se o njemu neće više ni govoriti.

Pies vatrogasaca što se više primije, to više zanimanja pobudjuje. Osobitu zaslugu ima predsjedavajući odbor, koji je sve udesno i na vreme, i na vremenu, a da se po svemu sa stalnošću može predvidjeti, da će uspjeh bit krasan.

Klepetao gusarić navija žice, da mu bojige gude, al zaluđu, glas je uviek isti, uviek isto klepetanje. Sad se dalo u tužljkje, pa sve civili za izgubljenim, a da mu tuga ne bude tako težka, dalo se malko onako u prudec, pa sve puše i siće na tri riječi: „Uime začinu!“, zaboravljajući da mnoga poštena majka plaće za propalom kćerju. Štenci „Klepeta“ ne mogu se ni tražiti nego po „slipinji“. A-sva ova vrpna i ovo klepetanje za iste babe dušu, za jasle, jer svakomu gusariću uviek je u pameti ona pjesma: „O občino, dobro moje, kad će opet sunce svoje ogrijati mi džepe, kad?“

Vjenčanja. Danas se vjenčava ovdje u Šibeniku naš sumještan gosp. Šimun Vučić-Djaković Paškin, učitelj „Hrvatskog Sokola“ u Splitu i činovnik kod željeznice, s dražestom gospodnjicom Franinom pl. Zanchi. Sutra se vjenčava ginko Hinko Nagler, šumski upravitelj na nadbiskupskom dobru u Ivanjici kod Zagreba, s milovidom gospodnjicom Milkom P. Ćikara, kćerju gosp. Paške Ćikare, obč. prisjednik i posjednik. Sretnim mladencima naša sverdna čestitana!

Nova knjigovežnica. Kod „Hrvatske Tiskare“ u Šibeniku zavedena je ovih dana i knjigovežnica, koja obavlja sve naručbe za občine, župne urede i druge s najvećom tačnošću, posješnošću uz umjerenu cenu. Uprava preporučuje se ovim p. n. občinstvu.

Premještenja. Nakon nekidan položena sudačkog izpita sudski prishućnici gg. Petar Derad i Dr. Božo Štambuk bili su premjesteni. Prvi je određen za Orebic, drugi za Drniš. Želimo im u novim boravištima svaku sreću.

„Ubožkom Domu“ udjelio je gosp. Petar Zuliani od koncerta dneva 19. tek. K 40. Da počaste uspomenu Ane ud. Gazzari udjelise: Kata ud. Mazzocco K 1; Rikard Giovannicchio K 2; Josip L. Bilic K 5; Ivan Bergnoccchi K 5; Andrija Matičić K 2; Juraj Žarković K 5; Petar Dušić K 4; Krešimir Novak K 2; Vladimir Kučić K 3; Niko Milin K 3; Dr. Ivo Ucović K 4; Mate Bogdanović-Panjota K 5; Marko Belaćić p. Tome K 5; Braća Makale K 5; Dr. Vjekoslav Pini K 10; Slavomir Šinčić K 4; Ivan Kuzmić K 2; Matija ud. Crnogorac K 3; Ante Dvornik K 4; Stipe Šare p. Ivo K 4; Paško Ćikara K 4; Klaudij Barabeti K 2; Ante Zorić K 5; Ivan Pekas K 2; don Vicko Škarpa K 2; Antun Bontempo K 4; Edmondo Weissenberger K 2; Dr. Ivo Krstelj K 20; Marko Šarić, učitelj, K 4; Vjekoslava ud. Marušić K 2; Ana ud. Šupuk K 5; Mara ud. Vučić K 5; Dr. Ermir Martinis K 10; Dr. Miho Poduje K 2; Dr. Mate Drinović K 5; Antun Mandić K 4; Dr. Vinko Smolčić K 4; Dr. Filip Smolčić K 10; I. Želimir Dračar K 3; Rudolf Pauri K 5; Dr. Ljubo Baković K 5. Pavao Dračić iz Skradina kruna 10. L. Bilic K 4; Ivan Bergnoccchi K 3; F. Josip Pasini K 2; Ivo Šurkalo K 2; Pio Terzanović K 3; Činovnici poreznički uređa K 8; Dr. Petar pl. Grisogono K 2; obitelj Meichsner-Bane K 4; Juraj Žarković K 5; Petar Šoljan K 1; Petar Beršić K 2; Ing. Aldighieri Artur K 20; Niko Bogdanović-Panjota K 2; Dr. Vinko

* Zakasnilo za prošli broj. — Ured.

Smolčić K 4; Matija ud. Brainović K 1. Uprava „U. D.“ najljepše zahvaljuje.

„Sokol“ u Tiesnom. Javljuju nam: „U redovitoj skupštini „Hrv. Sokola“ u Tiesnu, koja se držala dne 11. t. m., izabran je slijedeći upravni odbor za godinu 1908.: Starešina: Roko Orada; podstarešina: Josip Mazzura; tajnik: Mladen Kovačev; blagajnik: Šimun Barbača; i obronci: Vjekoslav Caleb, Andrija Jajac i Ivan Perina.“

Za Međumurje i Zadar. Revizori računa svečanosti držane dne 29. 9. pr. g. u Splitu na korist Međumurja i Zadra, javljaju da se inkasiralo čistoga K 4043-03. Pohvalno!

Iz Dubrovnika. Primamo: Gostuje u našem gradu Markovićeva kazališna družina. Ista je dala prvi večer 16. tek. m. „Zavičaj“ (die Heimat) od Sudermannia. Ulogu Magde igrala je Gđa. Markizica Strozzi s najboljim uspjehom. Kazalište nije bilo najbolje posjećeno dapaće veoma slabo — jer se je prodalo tek 250 ulaznica — a pomisili da je Marbin prevečeri prodao do 500 ulaznica. Još se tužimo da nemamo „naše“ pozorišne družine! Između činova udaraju izmjene svake večeri sve tri domaće glazbe. Na 21. siječnja dala je Mark. Strozzi oprostnu večer igrokazom „Debora“. Gradjanstvo darovalo joj lovor-vienac s hrv. trobojom, i drugi skupoceni dar. Hrvatska dubrovačka glazba ju odpratila uz veseli koračnice i paljenje bengala do „Hotel de la Ville“, gdje se je Strozzieva zahvalila množtvu gradjana.

Delegat Tomičić o ratnoj mornarici. Hrvatski delegat, podmaršal Tomičić, koji je sudjelovao u naučnom izletu austro-ugarskih delegata u Pulu i na Rieku, razposlao je izvještaj konstatuje, da je ekskursija bila vrlo počuća i da su svih delegata poneli s putu najpovoljnije utiske. Hvali „esprit du corps“ kod čestnika, strogu disciplinu kod momčadi i veliku privrženost vladaru, domovinu i predpostavljenu. Delegat se uvjerio o velikoj vrstnoći momčadi i svih uredaja, akoprenim mera izaknuti, da sredstva, što se daju mornarici, nisu dovoljna, ali se s velikom spremnošću upotrebljavaju. Gradnja torpednjaka na Rici i novih ratnih brodova u Trstu pokazala je delegatima na kako visokom stepenu se kod nas nalazi brodo-gradištvo. Vježbe, što ih je ratna mornarica izvadila, dokazale su, da se ova načini u dobrim rukama, počev od vrhovnog zapovjednika pa dolje do zadnjeg momka. Hvali uzoran red na ladjama, arsenilim. Izlazeći da delegacije moraju mornarici u buduće posvećivati veću pažnju, da ona bude u svakom pogledu jednaka ostalima i da ne zaostane u svom razvitku. Mi se ne trebamo natjecati s velikim pomorskim vlastima, nego se samo valjano na našoj granici zaštiti. Delegat hvali konačno sadašnjeg vrhovnog zapovjednika ratne mornarice admirala grofa Muntuccola kao čestog čovjeka na čelu ratne mornarice, koji će u sigurno voditi k pobjedi. Napokon veli: „Na posljedku neka mi bude dozvoljeno, da izaknem i nešto lokalnog patriotizma. Pretežito dio momčadi pripada hrvatskom narodu. Kao zastupnik hrvatskog naroda izjavljujem želju da koja veća ratna ladjadobije hrvatsko ime. Imamo već „Wien“ i „Budapest“. Hrvatski narod i hrvatski mornari vrlo bi bili zahvalni da se koja ladja prozove imenom „Zagreb“.

Ruska trupa u Zagrebu. U mjesecu travnju posjetit će Zagreb, Beograd, Sofiju, Ljubljano i Prag velika ruska trupa sastavljena od najboljih glumaca iz imperatorskog Aleksandrovskog pozorišta. Trupu vodi vlastnik „Novog Vremena“ A. S. Suvorin, starji, koji želi da upozna slovenstvo sa ruskim dramom, ruskim pozorištem i igrom ruskikh glumaca. Repertoar je ovaj: A. Tolstoj: Smrt Jovana Groznog, Car Teodor Jovanović; Gogolj: Ženidba; i Najdijenov: Vojnjušinova djeca.

Jadrani. U Trstu je ustanovljeno društvo za mornare i radnike, a zove se „Jadrani“. Svraha je ovomu društvu: dijeliti materijalnu podršku novcu, i u naravi (branu, odjeću, nočište, ljekove itd.) baviti se namještanjem mornara i radnika u službu, pružati ličnečku pomoći, podjeljivati pravne savjete, savjete, uzimati se za izseljenike dajući ih shodne savjete i naputke itd. U jednu rječ, „Jadrani“ će biti sastajalište i utočište onih tisuća našeg naroda u Trstu, koji nam se gubi u moru tudinstva, koji izrabljivo i druživa i poduzetnici i izseljenički agenti, koji biva unjavaši u i materijalnom i u narodnom pogledu. Mi veseljemo pozdravljamo osnutak ovog društva.

† Dr. Stjepko Španić. Na 10. ov. m. preminuo je u Grazu poznati hrvatski pjesnik i rodoljub Dr. Stjepko Španić. Bilo mu je stopro 37 godina. Pokojnik je za mnogo godina bio revni suradnik „Vienna“, izdao je „Immortelle“

preveo je na hrvatski Kolara i napisao zajedno sa A. Veberom socijalnu dramu „Šike“. Uvijek je bio oporebenjak, u zadnje vrijeme izuzeto se je kao pristaša napredne stranke u Glini, gdje je bio odvjetnik i javni bilježnik. Laka mu zemlja a u narodu dugu spomen!

Novi povjerenik hipotekarne banke u Zagrebu. Rauchova vlasta digla je dosadašnje povjerenika Partaša sa toga mjesto, pa imenovala povjerenika pl. Černkovića, koga je u svoje doba izabio Tomašić. Novi režim već dobro funkcionira! Malo osvetu takoder treba! Tomašić već se je poklonio novom povjereniku te mu je predveo deputaciju hipotekarne i parcerne banke. Tempus mutatur....

Prosvjedna skupština sveučilištaraca.

Na 21. t. m. na večer obdržavala se u Zagrebu u „Kolu“ prosvjedna skupština sveučilištaraca zbog govorova banova prigodom sveučilišne deputacije. Dvorana „Kola“ bila je dupkom puna, Starčevićanci poslaši na skupštinu svoje odaslanstvo pod vodstvom g. Dražića. Skupštinu je otvorio predsjednik podporni društva g. Jančević i predložio za predsjedatelja stud. tjer. Tičaka, koji razložio svrhu skupštine. Kao glavni referent fungirao je gosp. Jančević, koji čita onaj pasus banova govoru što ga je izrekao pred odaslanstvom sveučilišta, Oštros kritizuje banove riječi i označuje ih kao povredu akademike časti. Nakon njegovog govorova razvila se živaha debata. Stud. Juršić predlaže oštriju rezoluciju od one, koju misli odbor predložiti. Pobjega ga stud. Vernić. Najostrije rezoluciju predlaže Dalmatinac Cvjetića uz obširno obrazloženje, no nakon dulje debate bude i ova rezolucija otklonjena.

Ustaje stud. Dražić i zamjera, što se u adresi ne veli „celokupno dјaštvo hrvatske univerze“, već, što se spominje i ime srpsko. Ne daju mu govoriti, da što Starčevićanska deputacija ostavlja dvoranu. Debata se o rezoluciji nastavlja. Konačno je primljena rezolucija, kojom se oštros predstavlja proti govoru bana Raucha, jer zadire i povredjuje autonomiju sveučilišta. Policija je bila spremna i na nogama zaposjednući okolicu Kola.

„Hrvatska“. Po zaključku eksekutivnog odbora hrvatske stranke prava preuzeo je g. Stjepan Zagorac nadzor nad upravom i uredništvom tog lista, dočim je vlasnik lista klub stranke prava, koji u tu svrhu doprinosi mješavino za podporu lista. Za ove kao i sve ostale račune lista odgovara od nove godine g. Stjepan Zagorac. Novi urednik „H.“ jest g. Ch. Šegvić, a list izlazi sada jutrom.

Djakovčki biskup. Rauch nastoji svim silama, da protuvara svog kandidata za djakovčki biskupstvu. Najmilji bi mu bio kanonik Ivančan, ali proti njemu su Magjari, jer je kao župnik imao nekoliko afera.

Zabranjena kolportaža „Riečkog Novog Lista“ radi nemoralnosti! Kotarska oblast na Sušku zabranila je kolportažu „Riečkog Novog Lista“ navodno radi nemoralnog pisanja, koje se u zadnje vrijeme u istom listu opaža. (Op. ur. Jasno je da se ovim nišan na članke istoga lista kao što je bio onaj pod naslovom „Bachanala u Hrvatskoj“. Vele, da je ta redba potekla od novog volikog župana ogulinjanskog, preko kojega se osećaju onaj koga se citalo ono pisanje. Medutim poznato je, da je u Zagrebu podigao kiparski atelier, u kom su služili na porabu razni modeli!)

Spomenik Franu Kurelju. U Ogulinu zavječaju slavnog hrv. književnika Franu Kurelja obrazovao se je odbor za podignuće spomenika Kurelju. Troškovi za spomenik pokriće će se mladara i čistim prihodom od utrška pokojnikovih djela, koja će odbor u tu svrhu objedonitati. Preporučamo najtoplijje, da svako koji može doprinese ma i najmanji darac za spomenik, jer ga Kurelac i zaslužuje. — Prinose primaju: Gjuro Magdić ravn. štedionice i odvjetnik dr. M. Sokolić obujica iz Ogulina.

Dnevni gubiteli „Dalmatia“-e. Društvo „Dalmatia“, usiđeš Štrajka, dnevno pretprijezuje Štrajk od 11 do 12 hiljada kruna. Da je odmah iz početka Štrajka, od 15. ov. m., bilo više uvidljivnosti i dobre volje sa strane uprave, već s tim gubitcima mogla se da je ustanoviti mirnovinska luka.

Zagreb a ne Zágráb. Primamo od prijatelja iz Beča: Tu skoro me je iznenadio „avis“ poštanskog ureda moga kotara. Istim mi se javlja, da me leži novčana pošiljka na poštarskom uredu. Kako mjesto gdje je novac bio predan na poštu nije bilo čitljivo zapitah činovnika predavajući mi „avis“ od koga je pošiljka. Razumio je vlastito pismo, pak će: Aus Zagreb! Ostadoz zabeležnut: „Aus Zagreb! A bilo ne „aus Zágráb“ ili „aus Agram“? Činovnik me pogledi, kao da me htjede zapitati: Zar sam tebi dužan polagati račune? Nu na jednom se predomisli, kao da je shvatio moj upit, te odgovori: Za „Agram“ je sada služeni naslov „Zágráb“, dok je prije bio „Zágráb“.

Kelt Wienben. Beč je pobjedio u borbi između bečkih i poštanskih vlasti gledje naziva „Beč“ ili „Wien“. U ugarskom uredovnom listu navedene su kraljeve odluke, koje su bile podpisane do 31. prosinca 1907. pod „Kelt Bečben“, dok one koje su izdane od 2. siječnja o. g. pod „Kelt wienben“. Prama ovom izgleda da su Magjari morali popustiti.

Gojitba duhana. Vlada je dozvolila, kao pokus gojibju dukanu u cijeloj občini zadarskoj.

Dvogodišnja vojnička dužnost. Bečke novine javljaju da su u vojnom ministarstvu već dogotovljene sve predradnje, koje se odnose na uvedenje dvogodišnje vojničke službe. S uvedenjem te reforme povišit će se kontingenat novaka.

Hrvatska narodna zajednica. Dne 19. o. m. se je konstituirala u Sarajevoj zajednici za okružje sarajevsko. Kolosalno množtvo Hrvata prisustvovalo je skupštini i upisalo se u zajednicu. Tako valja, samo napred složno za dom i rod hrvatski!

Za Istranske prilike. Konferencija kod ministra predsjednika Becka o istarskim Hrvatima i Talijancima zaključila je da istarski sabor uvesti sveobčeno pravo u duhu ravnopravnosti.

NAŠE BRZOJAVKE.

Beč, 25. Sa strane Njemačke i Francuzke pozvana je i Austrija, da posreduje u rješenju marokanskog pitanja.

Beč, 25. Pronose se uporno glasovi o skoru odstupu ministra za vanjske poslove baruna Aehrenthalta.

Paris, 25. U parlamentu uzeo je rječ Delcasse i osvrnuo se obširno na francuzku politiku obzirno na Maroko.

Hrvatska tiskara (Dr. Krstelj i dr.) Vlastnik, izdavatelj i odgovorni urednik Josip Drezga

Javljam svim vinogradarima, koji žele imati za dođujući jesen navrhnu lozu, naše Dalmatinske i dobre vrste, po svojoj želji i na podlozi američke: Aramon, Monfolute i Riparie Rupestris, nek se podraspišanom, koji u tu svrhu primarne vrste i kolikoće.

Prima eventualnu odgovornost za nevaljale loze i zamjenjuje ih sa boljima, kao što prima kapare u razmjeru od 20% unapred pismeno ili ustmeno.

Sa veleživanjem VICKO BUJAS pot. MATE Dolac-Sibenik.

URARIJA I ZLATARIJA EUGENA PETTOELLA

U ŠIBENIKU
(Glavna ulica br. 128)

Bogato obeskrbljene
preporučuju se P. N. Občintvu.
Ciene umjerene.

Javlja se P. n. občintvu, da je podpisano
dobavilo nova, lijepo opremljena

pogrebna kola za djece.

Daje se prigodno u najam uz
umjerene cene.

Poduzeće Scotton.

IVAN RUDE

Šibenik — Glavna ulica

preporuči P. n. občinstu svoj veliki izbor ilustriranih razglednica i svoju bogatu obeskrbljenu papirnicu sa svim pišarničkim predmetima.

Prodavaju se školske knjige i raznovrsni kolledari.

Veliki skladistički igračaki, galanterijske sitinčarice, predmeta iz terakote. Najlepši izbor parfumerija itd. Cene umjerene. Naručbe se opremanju svom pošpešnošću.

Vozni red paroplovitbenog društva „Dalmatia“.

Pruga Trst-Šibenik (trgovačka).

Odlazi iz Trsta u četvrtak u 4 sata po p., ticanju: Izolu, Unje, Lošinj mali, Olib, Silbu, Zadar, Biograd, Tiesno, Vodice, Zlarin, Šibeulk, dolazi u Rogoznicu u ponedjeljak u 5 sati pr. p.

Povratak: odlazi iz Rogoznice u ponedjeljak u 6 sati pr. p. dolazi u Trst u utorku u 1 sat po podne.

Pruga Trst-Metković I. (poštanska).

Polazi iz Trsta u sredu u podne, ticanju: Rovinj, Pulu, Lošinj mali, Silbu, Zadar, Zlarin, Šibenik, Zlarin, Rogoznicu, Trogir, Split, Supetar, Postira, Omiš, Pučišća, Makarsku, Gradač, Trpanj, Opuzen, dolazi u Metković u petak u 4 $\frac{1}{4}$ po p.

Povratak: odlazi iz Metkovića u nedjelju u 8 $\frac{1}{2}$ pr. p., dolazi u Trst u utorku u 1 $\frac{1}{2}$ sati po podne.

Pruga Trst-Metković II. (poštanska).

Polazi iz Trsta u subotu u 5 sati po p., ticanju: Pulu, Lošinj mali, Zadar, Šibenik, Split, dolazi u Metković u ponedjeljak u 6 $\frac{1}{4}$ pr. p.

Povratak: odlazi iz Metkovića u utorku u 8 $\frac{1}{2}$ pr. p., dolazi u Trst u sredu u 11 sati po podne.

Pruga Trst-Metković III. (poštanska).

Polazi iz Trsta u ponedjeljak u 5 s. po p., ticanju: Pulu, Lošinj mali, Zadar, Šibenik, Trogir, Split, Starigrad, Bol, Jelsa, Sumartin, Makarsku, Šućuraj, Trpanj, Opuzen, dolazi u Metković u sredu u 4 $\frac{1}{2}$ sata po podne.

Povratak: odlazi iz Metkovića u četvrtak u 3 sata po p., dolazi u Trst u subotu u 6 $\frac{1}{2}$ sati pr. podne.

Pruga Trst-Metković (trgovačka).

Polazi iz Trsta u nedjelju u 8 sati po p., ticanju: Piran, Zadar, Šibenik, Trogir, Split, Starigrad, Hvar, Vis, Velaluka, Lastovo, dolazi u Korčulu u utorku u 12:15 po podne.

Povratak: odlazi iz Korčule u utorku u 21 $\frac{1}{2}$ sata po p., dolazi u Trst u petak u 7 $\frac{1}{4}$ sata prije podne.

Pruga Trst-Split (poštanska Pula-Zadar).

Polazi iz Trsta u subotu u 4 $\frac{1}{2}$ sata po p., ticanju: Piran, Rovinj, Pulu, Cres, Rabac, Malinsku, Kaisole, Krk, Rab, Lošinj veliki, Novalje, Košljun, Mulat, Zadar, Šibenik, Trogir, Kaštel, dolazi u Split u ponedjeljak u 6 $\frac{1}{2}$ sati po podne.

Povratak: odlazi iz Splita u utorku u 5 sati po p., dolazi u Trst u četvrtak u 5 sati po podne.

Pruga Trst-Vis (trgovačka).

Polazi iz Trsta u sredu u 7 sati po p., ticanju: Piran, Rovinj, Zadar, Šibenik, Trogir, Kaštel, Sv. Kajo, Split, Krilo, Malirat, Milna, Starigrad, Hvar, Vis, dolazi u Komžu u petak u 7 $\frac{1}{2}$ prije podne.

Povratak: odlazi iz Komži u petak u 8 $\frac{1}{2}$ sati pr. p., dolazi u Trst u ponedjeljak u 7 sati prije podne.

PODRUŽNICA HRVATSKE VJERESIJSKE BANKE - ŠIBENIK.

BANKOVNI ODJEL

prima uložke na knjižice u kontu korenitu u ček prometu; ekskomptuje mjenice, finančira trgovske poslove, obavlja inkaso, pothranjuje i upravlja vrednine. Devize se preuzimaju najkulantnije. Izplate na svim mjestima tu i inozemstvu obavljaju se brzo i uz povoljne uvjete.

Dionička glavnica

K. 1.000.000

Pričuvna zaklada 100.000

Centralna Dubrovnik - - -
- - Podružnica u Splitu i Zadru.
Priskrblijuje zajmove uz amortizaciju kotarima, općinama, i javnim korporacijama.

MJENJAČNICA

kupuje i prodaje državne papiere, razteretnice, založnice, srečke, valute, kupone. Prodaja srečaka na obročno odplaćivanje. Osiguranje proti gubitku kod ždribovanja. Revizija srečaka i vrednostnih papira bezplatno. Unovčenje kupona bez odbitka.

ZALAGAONICA

daje zajmove na ručne žaloge, zlatne i srebrne predmete, dragocjenosti itd. uz najkulantnije uvjete.

Jadranska Banka U TRSTU.

Bankovne prostorije u ulici Cesa di risparmio, Br. 5.

..... Vlastiti zgradu.

Obavlja sve bankovne i mjenične poslove: ekskomptuje mjenice, daje predujmove na vrednostne papiere, kao i na robu ležeću u javnim skladistima.

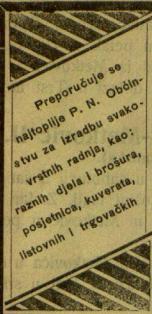
Kupuje i prodaje vrednostne papiere, svake vrsti, devize, inozemni zlatni i srebrni novac, te banknote i unovčuje kupovine i izdribe papiere uz najpovoljnije uvjete.

Izd je dozvane na sva glavnja tržista monarhije i inozemstva, te otvara vjeresije uz izprave (dokumente) ukrcavanja.

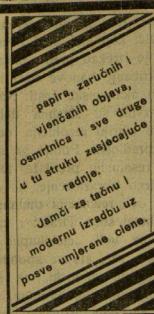
Prim novac na štedionice knjižice u tekući i giro račun.

Obavlja sve burzovne naloge najbrže i najsvajestnije uz vrlo umjerene uvjete.

Posreduje i konvertira hipoteke kod prvih hipotekarnih zavoda uz najniže uvjete.

**NOVO
ustanovljena**
Hrvatska Tiskara
u Šibeniku
(ulica Stolne Crkve).

Banka Commerciale Triestina

prima:

Uložke u krunam uz uložničke Listove:
sa odkazom od 5 dana uz $2\frac{3}{4}\%$,
" " 15 " " $3\frac{1}{2}\%$,
" " 30 " " $4\frac{1}{4}\%$.

Uložke u zlatnim Napoleonom ili u engl. funtim.

(Sterlinam) uz uložničke Listove:

sa odkazom od 15 dana uz $2\frac{1}{2}\%$,
" " 30 " " $2\frac{1}{2}\%$,
" " 3 " " $3\frac{1}{2}\%$.

NB. Za uložne listove sada u toku, novi kamatinat ulazi u kriposti 15.09. Novembra i 10.09. Decembra o.g.; izdaje blagajničke doznačnice na donosioca sa Škadelicom od 1 mjeseca uz kamatinat od $1\frac{1}{2}\%$.

Banko-Ziro Žiro. Tekuće račun. Valuta od dana uloženja, uz kamatinjak koji će se ustanoviti; obavlja inkasso mjestnih računa, mjenica glaselih na Trst, Beč, Budimpeštu, Prag i druge glavne gradove Monarhije, te plaća domiće svojih korentinata bez ikakvog troška.

Izdaje uložne knjižice na Stendnu uz dobit od $3\frac{1}{2}\%$.

Štovara tekucé račune u raznim vrednotama. Inkassi: Obavlja utjerivanje mjenica na sva mjestita Inostranstva, odreznaka i izkrivenih vrednostnih papira uz umjerene uvjete.

Izdaje svojim korentinima doznačnice na Beč, Aussig, Bielitz, Brno, Budimpeštu, Carisbad, Cervignano, Cormons, Černovicu, Eger, Rieku, Friedek, Gablonz, Gorice, Grač, Immerstadt, Klagenfurt, Lavov, Linz, Olomouc, Pilsen, Pož, Prag, Prossnitz, Dubrovnik, Solnograd (Salzburg), Split, Peplitz, Troppau, Warisgrad, Bučko-Novomjesti i druge gradove Monarhije bez ikakvog troška, a na Inozemstvo po najboljem dnevnom tečaju.

Izdaje Kreditne listove na sva mesta Monarhije i Inozemstva.

Bavi se kupnjom uz tovarne dokumente u Novi Jork, London, Pariz, Hamburg, itd. itd. uz umjereni kamatinjak.

Daje predujme na vrednostne papiere, robu, warrants i tovarne dokumente uz uvjete, koje će se ustanoviti.

Daje jamčevinu za carine sklidista Kontiranja (Confirungs-Lager).

Preuzimaju u pohranu i upravljanje:

U sobi sigurnosti, koja pruža najveću garantiju proti kojoj mu dragi pogibiji provale i vatre u kojoj je posvećen osobiti nadzor sa strane bankovnih organa, primaju se u pohranu vrednostni papiri, zlato, srebro i dragocjenosti, uz povoljne uvjete, te se na zahtjev preuzima i upravlja istih.

Osiguraju vrednote proti gubitcima ždribovanja.

Banka Commerciale Triestina.

..... JEDINA HRVATSKA TVORNICA VOŠTANIH SVIEĆA U ŠIBENIKU.

SVOJ K SVOME SVOJ K SVOME SVOJ K SVOME

Častim se preporučit p. n. občinstvu, poštovanom svećenstvu, crkvama, biskupstvima, svoju krasnu uredenu

TVORNICU VOŠTANIH SVIEĆA

Kod mene se dobit mogu izvrstne, a od mnogih **priznate** u svim veličinama

— svieće od pravog pčelinjeg voska —

kao i finog crvenog tamjana.

Prodajem dobra vrcanog — po zdravje — koristna meda Kig. po K. 1:20.

Kupujem uz dobru cenu u svim kolikočama žutog voska.

SVaku i najmanju naručbu p. n. mušterija obavljam najspremnije, kao i uz najpovoljnije uvjete.

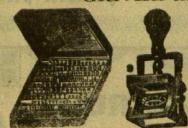
S veleštovanjem

VLADIMIR KULIĆ
Šibenik (Dalmacija) Glavna ulica.

..... JEDINA HRVATSKA TVORNICA VOŠTANIH SVIEĆA U ŠIBENIKU.

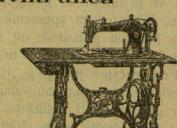
KNJIŽARA I PAPIRNICA **IVANA GRIMANI-A**

Glavna ulica - ŠIBENIK - Glavna ulica

Preporuči svoj veliki izbor ljeplih HRVATSKIH, TALIJANSKIH, NJEMAČKIH i FRANCUSKIH KNJIGA,

romana, slovica, rječnika, onde pisalih sprava, trgovske knjiga, urednog papira, elegantnih listova za pisma, razglednica i t. d.

Skladište najboljih i najefektivnijih šivaca strojeva SINGER® najnovijih sistema.

Preduzimlje naručbe svakovrsnih pečata od kautschuka i kovine.

Prima preplate na sve hrvatske i strane časopise uz originalnu cenu sa tačnim i brzim dostavljanjem u kuću. Velika zbirka svakovrstnih toplojmjera, zvileker-naočala od najbolje vrsti i leća u svim gradacijama. VANJSKE NARUČBE OBAVLJA KRETEM POŠTE.

NE ČITATI

samo već **kušati se mora**

davno prokušani medicinski

STECKENPFERD

od

ljiljanova mlieka

SAPUN

od BERGMANNA i Druga, Dražđani i Tetschen

DA/L. od prije poznat pod imenom

BERGMANNOVA SAPUNA

od ljiljanova mlieka

da se lice osloboди od sunčanih pješčica,

da zadobije bijeli tein i nježnu boju.

Preplatno komad po 80 para

u drogariji VINKA VUČIĆA ŠIBENIK.

ŠIRITE

„HRVATSKU RIEČ“!

Trgovci! Ovlašćujte u „Hrvatskoj Rieči“!